

военолюбивата политика на баща си. Но докато сраженията се засилятъ, хитриятъ Сурсувулъ, който виждаше, че една нова война, при изморенъ и съсипанъ народъ, ще опропасти България, изпрати тайно единъ калугеръ, арменецъ, на име Калокиръ да занесе приятелско писмо на императора, въ което казваше, че българитѣ желаятъ да живѣятъ въ приятелство съ гърцитѣ и сж готови не само да сключатъ искренъ миръ съ тѣхъ, но за по-голѣма сигурность, да оженятъ българския царъ за грѣцка княгиня.

Това неочаквано предложение бѣше посрещнато съ голѣма радостъ въ Цариградъ. Романъ Лакапинъ прие на драго сърдце пратеника Калокиръ и веднага изпроводи на корабъ двама вѣрни хора да отидатъ въ Месемврия и да преговарятъ съ българитѣ за миръ. Отидоха пратеницитѣ и казаха това, що имъ бѣ заповѣдано. Като уредиха всички въпроси, тѣ си заминаха обратно за Цариградъ по сухо заедно съ българина Стефанъ, едно отъ най-близкитѣ лица на българския царъ. Наскоро следъ това трѣгна за Цариградъ и Георги Сурсувулъ заедно съ други високопоставени и знатни лица.

Срещата за обсъждане на мирнитѣ договори бѣ наредена да стане въ Влахернския дворецъ; той бѣше толкова обширенъ, че представляше отъ себе си цѣлъ градъ съ редица отдѣления, препълнени съ нечуванъ разкошъ. Самиятъ Цариградъ тогава бѣ единъ отъ най-възхитителнитѣ градове на свѣта. На неговитѣ пазари се стичаха и размѣняха произведения всички части на свѣта. Отъ ржцетѣ на цариградскитѣ майстори излизаха